

निजघान दूरोत्सारणपूर्वकं नाशनं वायव्यास्त्रफलं बोध्यं ॥ २३ ॥ २४ ॥ निरीतिकाः निराबाधाः ॥ २५ ॥ सत्यं कृतं अन्वर्थनामकं कृतमित्यर्थः ॥ २६ ॥ इति रामाभिरा
मे रा० वा० बा० त्रिंशः सर्गः ॥ ३० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ एवं स्वयज्ञविघ्नविनाशफलकं सर्वास्त्रसंबंधानुग्रहं कृत्वा भगवान्विश्वामित्रः सहजलक्ष्मीशक्तिसंबं
धानुग्रहाय प्रवर्तत इत्याह ॥ अथेति ॥ तत्र यज्ञशालायां ॥ १ ॥ कृतापौर्वाहिकी क्रियायाभ्यां तौ ॥ अभिजग्मतुः अभिवादार्थमिति शेषः ॥ तदुक्तं पूर्वसर्गांते संध्यामुपागम

सुबाहूरसिचिक्षेपसविद्धः प्रापतद्भुवि ॥ शेषान्वायव्यमादाय निजघान महायशः ॥ राघवः परमोदारो मुनीनां मुदमावहन् ॥ २३ ॥ स
हत्वारक्षसान्सर्वान्यज्ञान् रघुनंदनः ॥ ऋषिभिः पूजितस्तत्र यथेन्द्रो विजयेपुरा ॥ २४ ॥ अथ यज्ञे समाप्ते तु विश्वामित्रो महामुनिः ॥
निरीतिकादिशोदृष्ट्वा काकुत्स्थमिदमब्रवीत् ॥ २५ ॥ कृतार्थोऽस्मि महाबाहो कृतंगुरुवचस्त्वया ॥ सिद्धाश्रममिदं सत्यं कृतं वीरमहाय
शः ॥ सहिरामं प्रशस्यैवं ताभ्यां संध्यामुपागमत् ॥ २६ ॥ इत्यर्पे श्रीम० वा० बा० त्रिंशः सर्गः ॥ ३० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
अथ तारं जनीत तत्र कृतार्थो रामलक्ष्मणौ ॥ उपतुर्मुदितौ वीरौ प्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ १ ॥ प्रभातायां तु शर्वर्या कृतपौर्वाहिकक्रियौ ॥ विश्वा
मित्रं ऋषिं श्रान्यान्सहितावभिजग्मतुः ॥ २ ॥ अभिवाद्य मुनिं श्रेष्ठं ज्वलंतमिव पावकं ॥ उचतुः परमोदारं वाक्यं मधुरभाषिणौ ॥ ३ ॥
इमौ स्म मुनिशार्दूलकिंकरौ समुपागतौ ॥ आज्ञापय मुनिं श्रेष्ठं शासनं करवावकिं ॥ ४ ॥ एवमुक्ते तयोर्वाक्ये सर्व एव महर्षयः ॥ विश्वा
मित्रं पुरस्कृत्य रामं वचनमब्रुवन् ॥ ५ ॥ मैथिलस्य नरश्रेष्ठजनकस्य भविष्यति ॥ यज्ञः परमधर्मिष्ठस्तत्र यास्यामहे वयं ॥ ६ ॥ त्वंचैव
नरशार्दूलसहास्माभिर्गमिष्यसि ॥ अद्भुतं च यनूरत्नं तत्र त्वं द्रष्टुमर्हसि ॥ ७ ॥ इति सहगतो विश्वामित्रो होमार्थं त्वरया शालामागत इति बोध्यं ॥ २ ॥
मुनिश्रेष्ठं विश्वामित्रं ॥ ३ ॥ स्मेत्यव्ययं ॥ ४ ॥ तयोरिति ताभ्यामित्यर्थः ॥ विश्वामित्रं पुरस्कृत्य कृतविश्वामित्रानुमतिरिति यावत् ॥ ५ ॥ मैथिलस्य मैथिलाधिपतेः ॥
परमधर्मिष्ठः उत्कटातिशयितधर्मवान् ॥ परमेति पृथक्पदं वा परा मा यस्मिन्नित्यर्थं कंरामसंबोधनं ॥ ६ ॥ ७ ॥